

“Un Valente”, publicado en “Almanaque Gallego 1895”. A Coruña, 1894

*
* *

Un valente

Estiven n'a feira
de San Saturniño,
henchinme de viño
de rir é troulear;
bailei á muiñeira,
brinquei com'un neno
é c'un pau pequeno
din paus á mallar.

O baile desfix en
rompín ó pandeiro,

y-os mozos d' Outeiro
viñéronse á mín;
do campo me fixen
eu dono enseguida
co-a moca rompida
d'os paus que lles din,

Loitei un pedazo
con us de Liñares,
tumbeinos á pares
sin nada n'as maos,
é d'un puñetazo,
c'os meus cotomelos
rompinlle os queixellos
á dous de Bardaos

A xente largouse,
e d'esta maneira
desfixose a feira
y-eu solo quedei;
a noite acercouse
de lúa crariña
y-a Santa Mariña
direito marchei,

Có-o meu folgo todo,
que Dios en mín puxo,
un gran *aturuxo*
a gorxa votou;
berrei de tal modo
de enriba d'a ponte
qu'hastra ó mesmo monte
sentín que tembrou.

A costa subindo,
seguín atruxando,
peneque e cantando

co-a moca n'a man,
y-ó ver vir bulindo
de mozos un cento
collín n'un momento
un croyo do chán.

Sin fala eles darm'e,
calados, calados,
co-os paus levantados
com' unhos ladrós;
despois de mallarme
xunt' un pasadoiro
puxéronme en coiro
aqueles bribos.

Non volvo xá á feira
de San Saturniño,
nin bebo mais viño,
nin volvo á troulear;
nin bailo á muiñeira,
nin brinco cal neno,
nin co-o pau pequeno
mais volvo á mallar.

C. FERNÁNDEZ.